

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/36/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200233
Dátum vydania rozhodnutia:	16.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200233.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Trenčín, Brnianska 2, Trenčín, právne zastúpený: JUDr. Jozef Kováčik, advokát, Legionárska 2/210, Trenčín, proti žalovanému: Obvodný úrad Trenčín, odbor školstva (predtým Krajský školský úrad v Trenčíne), Hviezdoslavova 3, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského školského úradu v Trenčíne č. A/2010/00370-4 zo dňa 24. marca 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2012-63 zo dňa 06. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2012-63 zo dňa 06. júna 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením č. k. 13S/48/2012-63 zo dňa 06.06.2012 zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Krajského školského úradu v Trenčíne č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010 podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Na základe zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 01.01.2013 boli krajské školské úrady zrušené a ich pôsobnosť prešla na obvodné úrady v sídlach krajov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žaloba bola podaná žalobcom na súde osobne dňa 29.03.2012, avšak bola podaná oneskorene, po uplynutí zákonnej lehoty v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. Napadnuté rozhodnutie Krajského školského úradu v Trenčíne č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010 nebolo podľa

vyjadrenia žalobcu doručované, avšak z listu Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 26.10.2011 (odloženie podnetu žalobcu vo veci zákonnosti zrušenia rozpočtovej organizácie) vyplýva, že žalobca sa dozvedel o napadnutom rozhodnutí najneskôr dňa 05.10.2011, pretože v tento deň podal na Krajskú prokuratúru Trenčín podnet na preskúmanie zákonnosti postupu žalovaného pri vydaní napadnutého rozhodnutia. Zákonná dvojmesačná lehota na podanie žaloby odo dňa kedy sa žalobca o vydaní napadnutého rozhodnutia najneskôr preukázateľne dozvedel uplynula dňa 05.10.2011. Zároveň podľa názoru súdu prvého stupňa žalobca v čase podania žaloby nemohol byť zastúpený PhDr. V. C. PhD., ktorá v mene žalobcu žalobu zo dňa 29.03.2012 podpísala, pretože PhDr. C. PhD. sa vzdala funkcie riaditeľky žalobcu listom zo dňa 12.05.2010 a jej pracovný pomer bol ukončený dohodou dňom 14.05.2010.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2012-63 zo dňa 06.06.2012 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutím Ministerstva školstva Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo školstva) č. CD-2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009 bol žalobca vyradený zo siete škôl a školských zariadení k 30.06.2009, avšak toto rozhodnutie bolo účinné len do 30.06.2009. Žalobca po termíne platnosti tohto rozhodnutia ďalej vykonával svoju činnosť so súhlasom žalovaného. Rozpor so zákonom vyslovil aj Krajský súd v Trenčíne v právoplatnom rozsudku sp. zn. 11S/84/2009, napriek tomu Krajský školský úrad v Trenčíne dňa 24.03.2010 vydal nové rozhodnutie č. A/2010/00370-4 s odvolaním sa na rozhodnutie Ministerstva školstva č. CD-2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009. Predmetné rozhodnutie však stratilo po 30.06.2009 účinnosť preto, že Krajský školský úrad v Trenčíne zrušenú organizáciu nechal vykonávať jej činnosť až do 29.09.2009, kedy ju zrušil. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/84/2009-69 zo dňa 27.01.2010, v ktorom konštatoval, že rozhodnutie Ministerstva školstva SR č. CD 2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009 nemôže byť predpokladom na zrušenie žalobcu k 30.09.2009, pretože sa viazalo na vyradenie žalobcu zo siete a následné zrušenie ku dňu 30.06.2009. Podľa názoru žalobcu je napadnuté rozhodnutie vydané v rozpore s čl. 1 a 12 Ústavy Slovenskej republiky z dôvodu retroaktivity rozhodnutia, ktorého obsah platnosti ide do minulosti a odvoláva sa na neúčinné rozhodnutie ministerstva školstva zo dňa 10.02.2009, ktoré stratilo účinnosť dňom 30.06.2009.

Závažným pochybením Krajského školského úradu v Trenčíne bolo, že napadnuté rozhodnutie nebolo žalobcovi doposiaľ doručené, nie je o tom žiadny doklad v spise a žiadny doklad žalovaný k tejto veci nepredložil. Napadnuté rozhodnutie o zrušení žalobcu je konštitutívnym rozhodnutím, nie deklaratórnym, pretože vytvára novú právnu situáciu. Pôsobí výhradne do budúcnosti (ex nunc), nie do minulosti (ex tunc). Žalovaný je samostatný správny a právny subjekt, a preto aj doručovanie rozhodnutia sa striktnie riadi § 25 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok). Žalovaný mal teda povinnosť rozhodnutie o zrušení žalobcu doručiť do vlastných rúk štatutárovi žalobcu s návratkou oproti podpisu. Oznámenie rozhodnutia je dôležitý procesný úkon, s ktorým sa spája celý rad právnych dôsledkov. Žalovaný konal v rozpore so zákonom aj nad rámec ustanovení zákona, pretože pri prejednávaní veci o ďalšom pracovnom pomere štatutára žalobcu po vydaní rozhodnutia žalovaný zamlčal existenciu napadnutého administratívneho rozhodnutia, uviedol žalobcu do omylu a ľstou vytvoril podmienky na podpísanie dohody o rozviazaní pracovného pomeru, čo by v prípade vedomosti o existencii napadnutého administratívneho rozhodnutia štatutár žalobcu nevykonával, ale obratom sa bránil súdnou cestou. Toto právo žalovaný žalobcovi znemožnil.

Platnosť a účinnosť rozhodnutia predstavujú rôzne jeho vlastnosti. Platnosť rozhodnutia znamená, že akt reálne existuje ako výsledok určitého procesu. Okamih platnosti rozhodnutia nastáva, keď bolo v predpísanej forme doručené do sféry adresáta. Účinnosť znamená, že rozhodnutie je schopné spôsobiť zamýšľané dôsledky, t.j. založiť, zmeniť alebo zrušiť určité práva a povinnosti. Platnosť rozhodnutia je podmienkou jeho účinnosti. Žalobca podal žalobu s tým, že doposiaľ mu nebolo žalovaným napadnuté rozhodnutie doručené. Zároveň podal žalobca žalobu v lehote troch rokov v zmysle § 250b ods. 3 O.s.p. Aj administratívne rozhodnutie žalovaného musí byť vydané podľa § 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších prepisov (ďalej len zákon č. 596/2003 Z.z.) pretože na vydané napadnuté rozhodnutia sa vzťahuje všeobecne záväzný predpis o správnom konaní - správny poriadok a z toho dôvodu nemôže žalovaný ani súd operovať otázkou, že žalobca o tomto rozhodnutí vedel už skôr.

Žalovaný nemôže svoje právne nároky stavať na kuloárnych informáciách a žalobca nemôže vykonávať právne kroky z titulu neoverených a neoficiálnych informácií o jeho zmene právneho stavu. Požiadavka žalobcu orgánom prokuratúry tomu nasvedčuje, že cestou štátneho orgánu mal záujem zistiť správnu právnu realitu. Z odpovede prokuratúry však žalobca nevedel rozpoznať reálny stav. Konštatovanie žalovaného, že napadnuté rozhodnutie č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010 nie je potrebné doručovať je v rozpore s platnými právnymi predpismi a nie je možné, aby sa s ním súd stotožnil. Žalovaný ako štátny orgán môže konať len v zmysle platných zákonov a žalobca je samostatný právny subjekt, ktorému malo byť napadnuté administratívne rozhodnutie riadne doručené. Napadnuté administratívne rozhodnutie bolo vydané s retroaktívnou účinnosťou, čo ústava, ako aj zákony zakazujú. K zákazu retroaktivity poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24.05.1995, PL. ÚS 36/95 zo dňa 03.04.1996, PL. ÚS 38/99 zo dňa 23.06.1999, I. ÚS 22/01 zo dňa 10.07.2002, II. ÚS 48/97 zo dňa 07.01.1998. V čase keď bolo vydané napadnuté administratívne rozhodnutie, súdy vo svojich právoplatných rozsudkoch zrušili predošlé dve rozhodnutia Krajského školského úradu v Trenčíne, teda platil pôvodný právny stav k mesiacu február 2009 a teda štatutár žalobcu bol oprávnenou osobou konať. V reálnom čase všetky právne kroky žalovaného boli nulitné, pretože na to nemal zo zákona mandát. Prvostupňový súd teda nemal zákonný dôvod, aby využil ustanovenie § 250d ods. 3 O.s.p.

Žalovaný namietal spôsobilosť žalobcu byť účastníkom tohto konania, keď žalobca nemá hmotnoprávnu subjektivitu podľa osobitného zákona a jeho spôsobilosť byť účastníkom konania mu nepriznáva žiadny osobitný zákon. Žalobu podpísala PhDr. V. C. PhD., ktorá dňom 14.05.2010 ukončila pracovný pomer so žalovaným podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 60 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákonník práce). Štatutárny zástupca žalobcu však ukončil pracovný pomer uvedením do omylu, zamlčaním zásadných právnych skutočností žalovaným (vydanie nového zrušovacieho rozhodnutia), vymáhanie podpisu Iščou, nedoručenie rozhodnutia žalobcovi doposiaľ. Tým, že rozhodnutie nebolo doposiaľ doručené, nie je právoplatné a vykonateľné a je v rozpore s § 52 správneho poriadku a jeho vydanie je v rozpore so zákonom (retroaktivity) vzhľadom k tejto skutočnosti osoba podpísaná na žalobe - PhDr. V. C. PhD. je riaditeľkou žalobcu, a preto bola oprávnená k podpisu žaloby.

Požiadavka na vypočutie štatutárneho zástupcu žalobcu nie je preto, aby vysvetľoval, či je alebo nie je oprávnený vysvetľovať svoju procesnú pozíciu, ale preto aby súdu pripomenul, že v tomto spise a navrhovaných doložených spisoch nachádzajúcich sa na Okresnom súde Trenčín sú dôkazné materiály, ktoré poukazujú na konanie žalovaného, ktoré je v rozpore so zákonom. Rozhodnutie žalovaného je spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve, tak ako to uviedol súd prvého stupňa na záver odôvodnenia svojho uznesenia. Krajský súd však predčasne skonštatoval, že v predmetnom konaní neboli splnené podmienky, za ktorých môže súd konať vo veci (§ 103 O.s.p.), žaloba nebola podaná oneskorene a neoprávnenou osobou (osobou, ktorá nebola oprávnená v čase podania žaloby konať v mene žalobcu), a preto v tomto čase nie je namieste, aby krajský súd s poukazom na § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastavil.

III.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutím ministerstva školstva č. CD-2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009 bol žalobca vyradený zo siete škôl a školských zariadení k 30.06.2009, teda od 01.07.2009 nemohol poskytovať odborné psychologické služby, keďže mu bola odobraná spôsobilosť na vykonávanie odborných psychologických a poradenských služieb. V zmysle § 10 ods. 5 v spojení s § 23 zákona č. 596/2003 Z.z. bol žalovaný povinný žalobcu zrušiť. Rozhodnutie ministerstva školstva č. CD-2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009, ako aj napadnuté rozhodnutie č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010 už bolo aj predmetom

prieskumu zo strany prokuratúry, s ktorej závermi sa žalovaný stotožňuje.

Žalovaný ďalej namietal, že žalobca nemá spôsobilosť byť účastníkom tohto súdneho konania. Žalobca bol zriadený zriaďovacou listinou Krajského školského úradu v Trenčíne č. A98/003737 zo dňa 02.03.1998 ako rozpočtová organizácia podľa vtedy platného § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách a v súčasnosti by mu ju priznávalo ustanovenie § 21 a nasl. zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 523/2004 Z.z.). Rozhodnutím Krajského školského úradu v Trenčíne č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010 však došlo k zrušeniu žalobcu ako rozpočtovej organizácie dňom 30.09.2009. Z toho vyplýva, že žalobca nemá hmotnoprávnu subjektivitu a nemôže sa teda ani domáhať zrušenia rozhodnutia Krajského školského úradu v Trenčíne č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010, keďže bol žalobca práve týmto rozhodnutím zrušený.

Dňa 12.05.2010 obdržal žalovaný od PhDr. V. C. PhD. list zo dňa 11.05.2010 a e-mail zo dňa 12.05.2010, z obsahu ktorých vyplýva, že PhDr. V. C. PhD. sa vzdala funkcie riaditeľky žalobcu. Dňa 14.05.2010 ukončila pracovný pomer so žalovaným v súlade s § 59 ods. 1 písm. a/ a § 60 Zákonníka práce. Osoba podpísaná na žalobe - PhDr. V. C. PhD. nie je riaditeľkou žalobcu a nebola oprávnená k podpisu podanej žaloby. Preto žalovaný navrhol jej výsluch za účelom zistenia, prečo naďalej koná ako riaditeľka žalobcu a z akých finančných zdrojov bol hradený súdny poplatok za toto konanie.

Žalovaný ďalej namietal, že napadnuté rozhodnutie Krajského školského úradu v Trenčíne č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010 je vydané v súlade s § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004, pričom sa na zákon č. 523/2004 Z.z. správny poriadok nevzťahuje, a preto je súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia vydaného na jeho základe vylúčený. Prieskum zákonnosti podľa § 244 a nasl. O.s.p. je podľa názoru žalovaného hrubým zásahom do rozhodovacej právomoci štátneho orgánu - Krajského školského úradu v Trenčíne.

Na záver ešte uviedol, že napadnuté rozhodnutie Krajského školského úradu v Trenčíne č. A/2010/00370-4 bolo prijaté dňa 24.03.2010 a nie je ho potrebné doručovať. Žaloba však bola podaná až 29.03.2012, teda po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty na podanie žaloby. Preto navrhol, aby súd v súlade s § 42 ods. 2 O.s.p. podanie odmietol alebo žalobu zamietol v celom rozsahu.

Dňa 21.09.2012 bolo súdu doručené doplnenie vyjadrenia žalovaného, v ktorom uviedol, že predmetné rozhodnutie ani nemuselo byť doručované, keďže nešlo o rozhodnutie vydané v správnom konaní. V kontexte s § 10 ods. 5 v spojení s § 23 zákona č. 596/2003 Z.z. je zriadenie, existencia a zrušenie centra akým bol žalobca závislá na vôli zriaďovateľa, a teda nie je možné nahradiť vôľu zriaďovateľa (žalovaného) vôľou iného subjektu. Podľa kompetencií, ktoré zriaďovateľovi dáva predmetný zákon, môže len zriaďovateľ realizovať vznik, existenciu a zánik centra akým bol žalobca, ktoré je na neho napojené ako metodicky, tak i v zmysle zákona 523/2004 Z.z. svojím financovaním. V prejednávanom prípade bolo listinným dôkazom preukázané, že žalobca sa dozvedel o napadnutom rozhodnutí najneskôr dňa 05.10.2011 a v zmysle zákonnej úpravy mal podať príslušnú žalobu na jeho preskúmanie v lehote do 05.12.2011, čo však neurobil, a tak zmeškal lehotu na podanie žaloby.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdí.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia rozpočtová organizácia je právnická osoba štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami zapojená na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku. Hospodári samostatne podľa schváleného rozpočtu s prostriedkami, ktoré jej určí zriaďovateľ v rámci svojho rozpočtu. Rozpočtové organizácie podľa tohto zákona sú všetky štátne orgány s výnimkou štátnych orgánov, ktoré sú organizáciami podľa § 22 ods. 2.

Podľa § 21 ods. 5 písm. b/ zákona č. 523/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia rozpočtovú organizáciu alebo príspevkovú organizáciu možno zriadiť rozhodnutím zriaďovateľa, ktorým je ústredný orgán štátnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inak, obec alebo vyšší územný celok.

Podľa § 21 ods. 11 veta prvá zákona č. 523/2004 Z.z. rozpočtové organizácie alebo príspevkové organizácie zriadené rozhodnutím zriaďovateľa podľa odseku 5 písm. b/ možno zrušiť, meniť ich podriadenosť alebo spôsob financovania z rozpočtovej organizácie na príspevkovú organizáciu alebo naopak rozhodnutím zriaďovateľa od prvého dňa nasledujúceho rozpočtového roka po predchádzajúcom písomnom súhlase ministerstva financií.

Podľa § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

Podľa § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť.

Z obsahu spisu senát odvolacieho súdu zistil, že ministerstvo školstva rozhodnutím č. CD-2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009 vyradilo žalobcu zo siete škôl a školských zariadení Slovenskej republiky, proti ktorému bolo možné podať v lehote 15 dní rozklad na ministerstvo školstva. Predmetné rozhodnutie podliehalo súdnemu prieskumu. Krajský školský úrad rozhodnutím č. A/2009/00285-02 zo dňa 05.03.2009 zrušil žalobcu bez právneho nástupcu dňom 30.06.2009, ktoré Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 13S/35/2009 zrušil. Krajský školský úrad v Trenčíne rozhodnutím č. A/2009/00508-3 zo dňa 29.09.2009 zrušil žalobcu bez právneho nástupcu dňom 30.09.2009. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 11S/84/2009-69 zo dňa 27.01.2010 uvedené rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, Krajský školský úrad rozhodnutím č. A/2009/00285-6 zo dňa 28.09.2009 zrušil rozhodnutie č. A/2009/00285-02 zo dňa 05.03.2009.

Rozhodnutím č. A/2010/00370-4 zo dňa 24.03.2010 Krajský školský úrad zrušil žalobcu dňom 30.09.2009 bez právneho nástupcu s tým, že vecné a finančné vymedzenie majetku vrátane súvisiacich záväzkov a práv prechádza v plnom rozsahu na zriaďovateľa rozpočtovej organizácie, t.j. na Krajský školský úrad v Trenčíne.

Dňa 12.05.2010 doručila PhDr. V. C. PhD. list, v ktorom odmietla ponuku inej vhodnej práce a požiadala o skončenie pracovného pomeru dohodou s výpovedným dôvodom podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce - z organizačných dôvodov ku dňu 14.05.2010. Súčasne sa ku dňu 14.05.2010 vzdala svojej funkcie riaditeľky žalobcu. Dňa 12.05.2010 bola podpísaná dohoda o skončení pracovného pomeru medzi Krajským školským úradom v Trenčíne a PhDr. V. C. PhD. Dôvod skončenia pracovného pomeru bol podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce s tým, že pracovný pomer sa skončil dňa 14.05.2010.

Žaloba bola na Krajský súd v Trenčíne podaná dňa 29.03.2012 s tým, že za žalobcu bola predmetná žaloba podpísaná PhDr. V. C. PhD. ako riaditeľkou Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Trenčíne. Dňa 26.04.2012 bolo krajskému súdu doručené plnomocenstvo pre JUDr. Jozefa Kováčika, advokáta, ktoré bolo v mene žalobcu podpísané jeho štatutárnym zástupcom PhDr. V. C. PhD.

Za právnickú osobu môže konať len ten, kto je na to oprávnený. Dňa 14.05.2010 bol dohodou ukončený pracovný pomer PhDr. V. C. PhD. s tým, že ku dňu 14.05.2010 sa vzdala funkcie riaditeľky žalobcu. Žaloba na súd bola podaná až dňa 29.03.2012. Dňa 29.03.2012 už PhDr. V. C. PhD. nebola oprávnená vykonávať úkony v mene žalobcu, a teda nebola oprávnená ani na podanie žaloby. Žalobca v podanom odvolaní uviedol: „V čase keď bolo vydané napadnuté Rozhodnutie súdy vo svojich právoplatných rozhodnutiach zrušili 2 predošlé Rozhodnutia žalovaného, teda platil pôvodný právny stav k mesiacu február 2009 a teda štatutár žalobcu bol oprávnenou osobou konať. V reálnom čase všetky právne kroky žalovaného boli nulitné, pretože na to nemal zo zákona mandát.“ S uvedeným tvrdením žalobcu sa nemožno stotožniť pretože ku dňu 14.05.2010 bol dohodou ukončený pracovný pomer PhDr. V. C. PhD. Na túto dohodu o skončení pracovnému pomeru nemá žiadny vplyv zrušenie rozhodnutí žalovaného, táto dohoda nezávisí od žiadnych iných administratívnych rozhodnutí, existuje sama o sebe a ukončením pracovného pomeru a vzdaním sa funkcie riaditeľky žalobcu dňom 14.05.2010 stratila PhDr. V. C. PhD. spôsobilosť konať v mene žalobcu, a teda nebola ani oprávnená na podanie žaloby v mene žalobcu. Krajský súd v Trenčíne tak postupoval v súlade so zákonom, keď konanie zastavil z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba.

S tvrdením súdu prvého stupňa o tom, že žaloba bola podaná oneskorene sa však nemožno stotožniť, keďže pre vznik všetkých právnych dôsledkov vyplývajúcich zo správneho rozhodnutia je potrebné, aby bolo rozhodnutie správneho orgánu riadne doručené. Nemožno sa spoliehať na neoficiálne informácie, či o vydanom rozhodnutí sa účastník konania dozvedel už skôr, pred riadnym doručením správneho rozhodnutia.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 žiadosť na vyradenie školy, školského zariadenia, strediska praktického vyučovania alebo pracoviska praktického vyučovania zo siete predkladá

- a) zriaďovateľ,
- b) krajský školský úrad, ak zistí závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov alebo závažné nedostatky v oblasti materiálno-technického zabezpečenia,
- c) hlavný školský inšpektor, ak zistí závažné nedostatky v kvalite výchovno-vzdelávacej činnosti alebo ak škola, školské zariadenie, stredisko praktického vyučovania alebo pracovisko praktického vyučovania alebo jeho zriaďovateľ neodstráni v určenom termíne nesúlad medzi pedagogickou dokumentáciou podľa tohto zákona (§ 29 ods. 3) a jej uplatňovaním v škole, v školskom zariadení, stredisku praktického vyučovania alebo pracovisku praktického vyučovania, alebo ak zistí závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov alebo závažné nedostatky v oblasti materiálno-technického zabezpečenia.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 596/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 Ministerstvo o vyradení zo siete rozhodne do 60 dní od podania žiadosti na vyradenie. Žiadosť, ktorá neobsahuje všetky náležitosti, vráti ministerstvo žiadateľovi. Ak sa žiadosť vráti žiadateľovi, lehota neplynie.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 Ministerstvo môže rozhodnúť o vyradení školy, školského zariadenia, strediska praktického vyučovania alebo pracoviska

praktického vyučovania zo siete aj bez návrhu, ak v určenom termíne škola, školské zariadenie, stredisko praktického vyučovania alebo pracovisko praktického vyučovania nezačne svoju činnosť alebo na základe kontrolných zistení podľa § 14 ods. 6 písm. j/.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z.z. škola, školské zariadenie, stredisko praktického vyučovania alebo pracovisko praktického vyučovania sa po jeho vyradení zo siete zruší.

Podľa § 23 ods. 2 zákona č. 596/2003 Z.z. školu, školské zariadenie, stredisko praktického vyučovania alebo pracovisko praktického vyučovania zruší zriaďovateľ v súlade s rozhodnutím ministerstva o vyradení zo siete.

Podľa § 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 na rozhodovanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecne záväzný právny predpis o správnom konaní okrem rozhodovania o udelení pokarhania riaditeľom, podmieneného vylúčenia, pochvaly a rozhodovania riaditeľov škôl a školských zariadení zriadených podľa § 6 ods. 2 a § 9 ods. 2.

Podľa § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z.z. v znení účinnom do 29.02.2012 ak k zániku rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie dochádza rozdelením, zlúčením alebo splnutím, zriaďovateľ určí v rozhodnutí termín, vecné a finančné vymedzenie majetku vrátane súvisiacich práv a záväzkov, ktoré prechádzajú na právneho nástupcu, ktorým môže byť len rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia. Ak rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zaniká zrušením bez právneho nástupcu, práva a povinnosti prechádzajú dňom zrušenia na zriaďovateľa, ak osobitný zákon neustanoví inak.

K možnosti preskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia Krajského školského úradu v Trenčíne, senát odvolacieho súdu poukazuje na ustanovenia § 17, § 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z.z. a na zákon č. 523/2004 Z.z., podľa ktorého postupuje zriaďovateľ pri zrušení ním zriadenej rozpočtovej organizácie. Ministerstvo školstva najprv rozhodne o vyradení školského zariadenia zo siete škôl a školských zariadení Slovenskej republiky. Takéto rozhodnutie o vyradení je preskúmateľné súdom v rámci správneho súdnictva. V prejednávanej veci bol k 30.06.2009 žalobca vyradený zo siete škôl a školských zariadení, čo znamená, že od tohto dátumu žalobca nebol oprávnený vykonávať výchovu a vzdelávanie. Následne po vyradení zo siete škôl a školských zariadení nastupuje zrušenie takejto školy alebo školského zariadenia, ktoré realizuje zriaďovateľ na základe rozhodnutia ministerstva školstva o vyradení zo siete škôl a školských zariadení. V rozhodnutí Ministerstva školstva č. CD-2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009 je uvedené, že ku dňu 30.06.2009 vyraduje žalobcu zo siete škôl a školských zariadení, z čoho vyplýva, že od tohto dátumu nemohol žalobca ďalej pokračovať vo vykonávaní svojej odbornej činnosti, bez ohľadu na to, kedy sa uskutočnilo zrušenie zo strany krajského školského úradu. Z rozhodnutia Ministerstva školstva č. CD-2009-19903/3797-1:917 zo dňa 10.02.2009 nie je zrejmé, že by malo byť účinné len do 30.06.2009, tak ako to tvrdí žalobca a ako sa uvádza v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/84/2009-69 zo dňa 27.01.2010. Pokiaľ nebolo predmetné rozhodnutie ministerstva školstva zrušené, žalovaný mohol na jeho základe zrušiť žalobcu aj po dátume 30.06.2009, keďže ani zo zákona č. 523/2004 Z.z. nevyplyva, že školské zariadenie musí zriaďovateľ zrušiť do dňa vyradenia takéhoto školského zariadenia, uvedeného v rozhodnutí ministerstva školstva o vyradení zo siete škôl a školských zariadení.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemal úspech a žalovaný nemá zo zákona právo na ich náhradu.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.